

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobkyně **K. H.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 10. 2021, č. j. 19 Ad 30/2021-10,

t a k t o :

- I. Žádost žalobkyně o prominutí zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti **s e z a m í t á .**
- II. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- III. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 11. 2. 2022 podání žalobkyně nejasného obsahu, označené jako „*odvolání žalobce proti rozsudku*.“ Vzhledem k tomu, že nebylo jasné, zda toto podání žalobkyně mínila jako kasační stížnost proti shora uvedenému usnesení krajského soudu, vyzval ji Nejvyšší správní soud výzvou ze dne 4. 4. 2022, č. j. 3 Ads 44/2022-11, mimo jiné ke sdělení, zda má být v tomto smyslu její podání chápáno. Stěžovatelka na tuto výzvu zareagovala podáním ze dne 12. 4. 2022, ve kterém uvedla, že „*s omluvou žádá Nejvyšší správní soud o prominutí nedodržení lhůty sepsání žaloby*“ a to s ohledem na její nepříznivý zdravotní stav z důvodu onemocnění chorobou COVID-19 a nařízenou karanténu. Vzhledem k tomu, že žaloba žalobkyně nebyla krajským soudem odmítnuta pro opožděnost (viz dále), je zřejmé, že žádost žalobkyně o prominutí zmeškání lhůty směřuje k řízení před kasačním soudem. V pochybnostech, zda stěžovatelka vskutku podala proti usnesení krajského soudu kasační stížnost, se proto Nejvyšší správní soud přiklonil k závěru, že se (vzdor evidentně chybně užitě terminologii a absenci esenciálních náležitostí kasační stížnosti) materiálně o kasační stížnost jedná. Opačný závěr by vedl bez dalšího k odmítnutí takového podání pro nedostatek věcné příslušnosti Nejvyššího správního soudu (§ 12 odst. 1, § 102 soudního řádu správního – dále jen „s. ř. s.“), bez možnosti případně odstranit vady takového podání a jeho věcného projednání.

[2] Kasační stížnost směřuje proti v záhlaví označenému usnesení Krajského soudu v Ostravě, kterým byla odmítnuta žaloba žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 7. 2021, č. j. X, jímž byl stěžovatelce odňat invalidní důchod III. stupně. Krajský soud v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že stěžovatelka podala žalobu proti

rozhodnutí žalované vydané v prvním stupni, aniž by vyčkala vydání a doručení rozhodnutí o námitkách. Žaloba tedy byla podána předčasně, a proto ji soud podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. odmítl.

[3] Ze spisu krajského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že napadené usnesení bylo stěžovatelce doručeno do vlastních rukou dne 29. 10. 2021.

[4] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s., platí, že *kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Osobě, která tvrdí, že o ní soud nesprávně vyslovil, že není osobou zúčastněnou na řízení, a osobě, která práva osoby zúčastněné na řízení uplatnila teprve po vydání napadeného rozhodnutí, běží lhůta k podání kasační stížnosti ode dne doručení rozhodnutí posledního z účastníků. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

[5] Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. platí, že *lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.*

[6] Bylo-li napadené usnesení stěžovatelce doručeno v pátek 29. 10. 2021 (viz bod [3] výše), lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti uplynula v pátek 12. 11. 2021. Kasační stížnost však byla stěžovatelkou podána k poštovní přepravě až dne 4. 2. 2022; je tudíž zřejmé, že se tak stalo po marném uplynutí zákonem stanovené lhůty.

[7] Stěžovatelka v kasační stížnosti požádala o prominutí zmeškání lhůty s tím, že v době doručení usnesení krajského soudu byli všichni členové její domácnosti postihnuti nemocí COVID-19. Po skončení 14denní karantény byla stěžovatelka doma s nemocnou dcerou, a následně postihl COVID-19 i stěžovatelku; proto i ona měla 14denní karanténu.

[8] Nejvyšší správní soud stěžovatelku vyzval přípisem ze dne 4. 4. 2022 mj. k tomu, aby upřesnila, zda žádá o prominutí zmeškání lhůty podle § 3 zákona č. 191/2020 Sb., o některých opatřeních ke zmírnění dopadů epidemie koronaviru SARS CoV-2 na osoby účastníci se soudního řízení, poškozené, oběti trestných činů a právnické osoby a o změně insolvenčního zákona a občanského soudního řádu (dále jen „zákon č. 191/2020 Sb.“), a pokud ano, aby doložila, že nastaly skutečnosti předvídané v tomto ustanovení.

[9] Podáním ze dne 12. 4. 2022 stěžovatelka pouze zopakovala, že žádá o prominutí zmeškání lhůty vzhledem k jejímu „nepříznivému zdravotnímu stavu z důvodu onemocnění COVID-19, s nařízenou 14denní karanténou“.

[10] Podle § 3 odst. 1 zákona č. 191/2020 Sb., platí, že *zmeškala-li osoba v řízení před soudem jednajícím a rozhodujícím ve správním soudnictví lhůtu k provedení úkonu z vážného omluvitelného důvodu spočívajícího v mimořádném opatření při epidemii, které této osobě znemožňovalo nebo podstatně ztěžovalo úkon učinit, promine soud zmeškání této lhůty podle § 40 odst. 5 soudního řádu správního i v případech, ve kterých to zákon jinak vylučuje. O prominutí zmeškání lhůty rozhoduje soud, který je příslušný k projednání zmeškaného úkonu a rozhodnutí o něm.*

[11] Krajský soud v Praze v usnesení ze dne 26. 5. 2020, č. j. 55 A 43/2020 – 46, publ. pod č. 4050/2020 Sb. NSS, dospěl k závěru, že „*prominout zmeškání lhůty dle § 3 odst. 1 zákona č. 191/2020 Sb., o některých opatřeních ke zmírnění dopadů epidemie koronaviru SARS CoV-2, nelze automaticky: žadatel musí naopak tvrdit a osvědčit, že mu bylo provedení zmeškaného úkonu znemožněno nebo*

pokračování

podstatně ztíženo v důsledku mimořádného opatření. Žadatel je tedy povinen tvrdit a osvědčit skutečnosti, které nasvědčují tomu, že omezení plynoucí z mimořádného opatření měla zásadní dopad na jeho možnost provést zmeškaný úkon.“ Zákon č. 191/2020 Sb. proto nelze vnímat jako jakýsi univerzální či generální pardon pro jakékoliv zmeškání lhůty k provedení úkonu; tento postup je podmíněn prokázáním existence (i) konkrétního (ii) vážného a (iii) omluvitelného důvodu, spočívajícího v mimořádném opatření při epidemii nemoci SARS CoV-2 (COVID-19), v jehož důsledku bylo učinění příslušného úkonu znemožněno či podstatně sníženo (shodně srov. rozsudky tohoto soudu ze dne 12. 8. 2020, č. j. 6 As 103/2020 - 21, či ze dne 17. 8. 2020, č. j. 1 As 236/2020 – 17).

[12] Stěžovatelka v žádosti o prominutí zmeškání lhůty pouze tvrdila, že byla v době převzetí v záhlaví označeného usnesení opakovaně v karanténě z důvodu nemoci SARS CoV-2 (COVID-19). Toto obecné tvrzení však nijak nedoplnila a nedoložila ani na základě výzvy tohoto soudu, a už vůbec nevysvětlila, z jakého důvodu nemohla kasační stížnost podat dříve, než bezmála tři měsíce po marném uplynutí lhůty k jejímu podání. Stěžovatelka tedy ani přes výzvu nedoložila žádnou skutečnost, která by nasvědčovala tomu, že jí bylo včasné podání kasační stížnosti znemožněno nebo podstatně ztíženo v důsledku mimořádného opatření ve smyslu § 3 zákona č. 191/2020 Sb. Nejvyšší správní soud proto její žádost o prominutí zmeškání lhůty zamítl (výrok I. tohoto usnesení).

[13] Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. platí, že *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně*. Jelikož byla kasační stížnost podána opožděně (viz odst. [6] výše) a nebylo vyhověno žádosti stěžovatelky o prominutí zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud tuto kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s., odmítl (II. výrok tohoto usnesení).

[14] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 4. května 2022

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu